

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4027/2020
01.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ обоје из ..., чији је пуномоћник Небојша Авлијаш адвокат из ..., против тужених Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду и ВВ из ..., чији је пуномоћник Урош Раденковић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9405/18 од 21.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9405/18 од 21.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 3616/17 од 08.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди њихово апсолутно право својине са по $\frac{1}{2}$ идеална дела на име сваког појединог тужиоца на грађевинском стамбеном објекту означене спратности и површине који се налази у ... - ..., улица ... на катастарској парцели .../... површине 5 ари и 58 м² и катастарској парцели .../... у површини од 90 м² из листа непокретности ... КО ..., што су тужени дужни да признају и трпе да тужиоци своје право својине на овом грађевинском објекту на основу ове пресуде упишу на своје име у прописану евиденцију катастарског оператера службе за Земун. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди њихово апсолутно право својине са по $\frac{1}{2}$ идеална дела на име сваког појединог тужиоца на грађевинском помоћном објекту означене спратности и површине који се налази у ... - ... улица ... изграђен на катастарској парцели .../... површине 5 ари 58 м² и катастарској парцели .../... површине од 90 м² из листа непокретности ... КО ..., што су тужени дужни да признају у трпе да тужиоци право својине на том грађевинском објекту по основу ове пресуде упишу на своје име у прописану евиденцију катастарског оператера Републичког геодетског завода - Службе за Земун. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди њихово апсолутно право својине са $\frac{1}{2}$ идеална дела на име сваког појединог тужиоца на катастарској парцели .../... у површини од 5 ари 58 м² и катастарској парцели .../... у површини од 90 м² из листа непокретности ... КО ..., што су тужени дужни да признају и трпе да тужиоци апсолутно право својине на истим катастарским парцелама на основу ове пресуде упишу на своје име у земљишне

књиге Првог основног суда у Београду, односно другу прописану евиденцију. Ставом четвртим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди њихово апсолутно право коришћења са $\frac{1}{2}$ идеална дела на име сваког тужиоца на катастарској парцели .../... у површини од 5 ари 58 м² и катастарској парцели .../... у површини од 90 м² из листа непокретности ... КО ..., што ту тужени дужни да признају и трпе да тужиоци апсолутно право коришћења на катастарским парцелама на основу ове пресуде упишу на своје име у земљишне књиге Првог основног суда у Београду, односно другу прописану евиденцију. Ставом петим изреке, обавезани су тужиоци као солидарни дужници да накнаде туженима трошкове парничног поступка, и то туженој Републици Србији у износу од 46.500,00 динара а туженом ВВ у износу од 105.726,50 динара, у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9405/18 од 21.02.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 3616/17 од 08.05.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Нису основани наводи ревизије о битним повредама одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези чланова 133. став 1, 148. став 1, 298. став 3. и 4. и 239. ЗПП, учињених у другостепеном поступку, јер је другостепени суд правилно оценио жалбене наводе тужилаца којима је указивано да је првостепени суд учинио означене битне повреде одредаба парничног поступка. Тачно је да тужба није достављена туженом ББ са пребивалиштем у иностранству на начин прописан чланом 133. став 1. ЗПП, али то није имало утицаја на правилност одлуке о тужбеном захтеву код чињенице да је овај тужени дао одговор на тужбу и овластио пуномоћника за заступање у овој парници. Из истог разлога немају значаја ни недостаци у повратници на коју се указивало жалбом и понавља у ревизији - прималац, тужени ВВ је примио тужбу и на исту дао одговор. У издатом пуномоћју тужени је овластио пуномоћника и за пријем писмена, тако да није постојала његова обавеза да одреди и неко друго лице као пуномоћника за пријем писмена. Уговором о правној помоћи између Савезне Републике Југославије и Републике Србије о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима („Службени лист СРЈ“ - Међународни уговори број 1/98) прописано је да исправе које је издао или оверио у прописаном облику суд или други надлежни орган државе уговорнице и које су снабдевене потписом и службеним печатом надлежног органа, није потребно даље оверавати за употребу на територији друге државе уговорнице (члан 19. став 1) и да јавне исправе издате од надлежних органа друге стране уговорнице имају исту доказну снагу као и домаће јавне исправе (члан 20). Због тога нису основани наводи ревизије којима се оспорава валидност и

доказна снага извода из матичне књиге умрлих за туженог ГГ коју је издао надлежни орган Републике Хрватске.

Према утврђеном чињеничном стању, у изводу из листа непокретности ... КО ... од 21.09.2016. године уписане су катастарске парцеле .../... и .../... као градско грађевинско земљиште у државној својини тужене Републике Србије, са правом коришћења ДД и ГГ са уделима од по $\frac{1}{2}$ идеална дела. Тужени ГГ је умро 04.09.1997. године (решењем првостепеног суда П 3616/17 од 15.09.2018. године тужба је одбачена у односу на тог туженог). Решењем Републичког геодетског завода од 06.10.2017. године извршен је упис права својине на земљишту у корист ГГ са уделом од $\frac{5}{10}$ идеалних делова и наследника покојног ДД - ЂЂ, ЕЕ, ББ, ЖЖ и ЗЗ са уделима од по $\frac{1}{10}$ идеалних делова. Сви наследници покојног ДД су поднели тужбу за иселење тужилаца из непокретности у ..., улица ... број

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 211. став 1. ЗПП прописано је да нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјалноправног односа. Према другом и трећем ставу те одредбе, о нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности и ако сва лица из става првог тог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће одбити тужбени захтев као неоснован.

Поднетом тужбом тужиоци су тражили утврђење права сусвојине на стамбеном и помоћном објекту на катастарској парцели .../... КО ... и право сусвојине (евентуално право коришћења) на тој и на катастарској парцели .../... у истој катастарској општини. Тужбени захтев су засновали на тврдњи да су порушили зграду на катастарској парцели .../.. КО ... и заједничким средствима током брачне заједнице изградили нове објекте, чему се тужени и њихови правни претходници нису противили.

У спору за утврђење права својине по основу грађења на туђем земљишту (чланови 24-26 Закона о основама својинскоправних односа) морају бити обухваћени сви сувласници земљишта који се по закону, а и због природе правног односа, сматрају нужним супарничарима. У овом спору нису тужени наследници покојног ГГ (умро 04.09.1997. године) - сувласника земљишта са уделом од $\frac{5}{10}$ идеалних делова, ни сви наследници покојног ДД који су у катастру непокретности уписани као сувласници земљишта са уделима од по $\frac{1}{10}$ идеалних делова. Тужена Република Србија, након конверзије права коришћења на земљишту у право својине (члан 102. Закона о планирању и изградњи), није пасивно легитимисана у овом спору.

С`тога, по налажењу Врховног касационог суда, нису основани наводи ревизије о погрешној примени члана 211. ЗПП, засновани на ставу ревидента да је право сусвојине у корист више лица стечено након подношења тужбе и да решење којим је то њихово право конституисано није коначно ни правноснажно.

Лица која нису обухваћена тужбом стекла су права на земљишту наслеђивањем, у тренутку отварања наслеђа (члан 36. Закона о основама својинскоправних односа), тако да решење Републичког геодетског завода о упису тако стеченог права нема конститутивно дејство. Околност што је упис права наследника покојног ДД у катастар

непокретности извршен након подношења тужбе нема значаја, јер судови о тужбеном захтеву одлучују према стању материјалноправног односа у време закључења главне расправе. У ситуацији када је тужбени захтев одбијен због непотпуне пасивне легитимације, без утицаја су ревизијски наводи којим се изражава правни став тужилаца да је дозвољено стицање права својине грађењем на туђем земљишту у друштвеној, односно државној својини.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић